Hírügynökség 24/7

Akasztófahumor és női sorsok: 1956 hangjai az új hangjátékban

Vágvölgyi B. András és Eörsi László közös munkája, az 56 perc szabadság című dokumentarista hangjáték négy női sorson keresztül idézi meg a forradalom budapesti napjait.

2026. 10. 22. 15:01 · Hírügynökség 24/7

Hetven évvel a forradalom után új megközelítésben elevenedik meg 1956 emlékezete. Vágvölgyi B. András író-rendező és Eörsi László történész *56 perc szabadság* címmel készített dokumentarista hangjátékot, amely a szabadságharc budapesti eseményeit négy női karakter szemszögéből mutatja be. Az alkotók célja az volt, hogy a megszokottól eltérő, személyesebb nézőpontból láttassák a fegyveres konfliktus napjait.

A hangjáték a korabeli rádióadások, a Kossuth és a Szabad Európa Rádió egymást váltó hangjait, valamint az utcai harcok morajlását használja alapul. Vágvölgyi B. András szerint a forradalom idején a lakásokba beszűrődő zajok és a folyamatos feszültség meghatározó élményt jelentett a városlakók számára. A műben a korabeli szleng és a mai nyelvezet keveredik, miközben a történeti hitelesség és a fikció határvonalait is feszegetik.

Eörsi László történész kiemelte, hogy bár a forradalomban a férfiak voltak többségben, a nők szerepe megkerülhetetlen volt: az élelmezésben, a sebesültek ellátásában és olykor a fegyveres harcokban is részt vettek. A hangjáték egyik központi eleme a Tóth Ilonka-történet fiktív továbbgondolása, amelyben az alkotók a jugoszláv partizánhadsereg módszereit mint lehetséges hatást emelik be a narratívába.

A történeti hűség és a művészi szabadság viszonyáról szólva Vágvölgyi B. András hangsúlyozta, hogy az írói igazság nem mindig esik egybe a szigorú tényvalósággal. Eörsi László hozzátette, hogy a szakmai szempontok mellett szükség van a történetmesélés erejére is, amely Shakespeare királydrámáihoz hasonlóan a tényeknél mélyebb igazságokat is képes közvetíteni.

A pesti humor, különösen az akasztófahumor, a forradalmárok számára a kiszolgáltatottság elleni védekezést jelentette. Az alkotók szerint ez a fajta életösztön és a bajtársiasság segített átvészelni a legnehezebb órákat, amikor a budapesti utcák – a korabeli viccek szerint – a világ katonai nagyhatalmainak központjaivá váltak.